

да следи и се разправя съ новоселци: денът билъ недълъ, пазаренъ день, презъ който винаги сж се събирили много търговци и народъ отъ разни мѣста, а тоя пътъ нѣмало никого — пустошъ и самота зацарила по пазаря. Това обстоятелство направило силно впечатление на юзбашията и последниятъ се усъмнилъ въ намѣренията на българитѣ. Той дори и запиталъ нѣкои отъ по-първатѣ селяни за причината на тоя фактъ; обаче никой не му открилъ истината. Въпреки отказа, обаче, на новоселчани да обяснятъ истинската причина на тоя страненъ фактъ, юзбашията не закъснялъ да се добере до истината чрезъ шпионинга Еминчето, който му явилъ, че Кръвенишкия буазъ е билъ вече взетъ отъ възстаници.

Схващайки сериозността на положението, Дели Ибриямъ решилъ да си замине веднага, като, обаче, не забравилъ да посъветва по най-коректенъ и приятелски начинъ новоселци да не възставатъ, а си стоятъ мирно и тихо, защото, въ противенъ случай, края ще бѫде лошъ за тѣхъ, и взель отъ кмета Цонко Ивановъ писмена декларация, въ която се подписали всички общински членове, какво, че селото нѣма да се подигне. Следъ това Дели Ибриямъ набързо се отправилъ съ запластата си за Севлиево, но не презъ Граднишкия буазъ, който, както казахме по-горе, е билъ взетъ вече отъ четата на Дѣда Фили, а презъ Дебневския буазъ.

Същия денъ по обѣдъ, следъ заминаването на юзбашията, по буйните новоселски младежи, нѣкои отъ които въоръжени, се събрали въ дюжина на Иванчо Габровчето и решили да подигнатъ възстание и въ Ново село. Въ тъ това събрание сж участвуvalи около 30 души, между които: Никола Дабевъ, Нанко Пачника, Колю Пачника, Цанко Карамановъ, Аврамъ Драгановъ, Вълко Йонковъ, Стоянъ П. Горненски, Свещеникъ Ради, Иванъ Габровчето, Никола Марангозчиата, Василь попъ Ивановъ, Павли Венковъ, Петко Щърбана, Иванъ Драгановъ и др.

Относно обявяването на възстанието между събрали се се явила и опозиция отъ страна на кмета Цонко Ивановъ, който, както споменахме по горе, бѣ подписанъ декларация на Дели Ибрияма какво, че въ Ново село нѣма никой да възстава, и още отъ двама-трима по-състоятелни ново-селци. Тѣхното мнение, обаче, като на малцинство, пропаднало и било взето решение въ положителенъ смисъл т. е. да бѫде обявено възстание и въ Ново-село.

Същия денъ, 2 май, отъ Кръвеникъ дошли за помощъ, изпратени отъ Дѣда Фили, Дончо Фесчиятъ и Христо Филевъ. По тоя поводъ бива свикано второ събрание въ кафеното на Драгия Стойчевъ, въ което било потвърдено първото решение. И тоя пътъ, обаче, кмета Цонко Ивановъ